

Ska Palestina bli den 194:e medlemstaten i FN?

Svenska kyrkans utsände Kjell Jonasson var med på Krubbans torg i Betlehem när president Abu Mazens tal visades på storbildskärm inför tusentals betlehemsbor i slutet av september. Foto: Inger Jonasson

Sidan 4

Ur innehållet:

Det händer mycket på Den gode herdens svenska skola

sidan 9

Bokrecension: Sabbatsår i Jerusalem

sidan 10

Han tecknar sin barndoms dalgångar i Betlehem

sidan 12

Vad är svenska Jerusalemsföreningen?

Svenska Jerusalemsföreningen grundades 1900 och har sedan dess varit verksam i Jerusalem och Betlehem genom skolor och sjukhus.

I dag driver föreningen Den Gode Herdens skola för 400 palestinska flickor från förskola till studentexamen. Skolans namn är Den Gode Herdens svenska skola. Mer än 60 procent av driften betalas via gåvor från enskilda svenskar, stiftelser, fonder, kollektor och faddergåvor.

Jerusalemsföreningen äger, underhåller och upplåter en sjukhusbyggnad, också i Betlehem, till den palestinska hälsovårdsmyndigheten. Biskop Jan-Olof Johansson är ordförande.

Svenska Jerusalemsföreningens tidskrift utkommer med fyra nummer per år. Du som inte får tidskriften hem till dig men vill ha det, kan meddela detta på sjs@brevet.nu eller sätt in en gåva till Svenska Jerusalemsföreningen på pg 2069-3 eller bg 401-3330 och ange på talongen "ny medlem".

Medlemsavgiften i Svenska Jerusalemsföreningen är 150 kr/år.

Tre ben

Svenska Jerusalemsföreningen vill genom skolverksamheten:

- stärka kvinnans ställning genom att erbjuda kvalificerad undervisning för flickor och rusta dem för att ta ansvar i det lokala samhället
- bidra till fred och försoning och erbjuda såväl kristna som muslimska flickor i Betlehemsområdet under-visning. Om flickor har varit bänkkamrater i upp till tolv år, menar Jerusalemsföreningen, att man där-med har byggt broar över religions- och kulturgränser som leder till förståelse för varandra i en region där dessa kontakter inte är alltför vanliga
- stärka den kristna minoriteten i Jesu egen födelsestad.

Beställ boken om Jerusalemsföreningens historia

Boken *Född i Betlehem* gavs ut till föreningens 100 årsjubileum år 2000. I år firar föreningen 111 år. Det finns några exemplar fortfarande kvar, som kan beställas genom att 110 kronor sätts in på pg 2069-3. Ange "Jubileumsboken"

Innehållsförteckning: (ung sidoberäkningar 16 sidor!)

<i>Ordföranden har ordet</i>	3
<i>Ska Palestina bli FN:s 194:e stat</i>	4
<i>Svenska Jerusalemsföreningens årsmöte i Storkyrkan, Stockholm</i>	8
<i>Lundakretsens årsmöte i november</i>	8
<i>Det händer mycket på den gode herdens skola</i>	9
<i>Sabbatsår i Jerusalem</i>	10
<i>Han tecknar sin barndoms dalgångar i Betlehem</i>	12
<i>Gåvoredovisning</i>	15
<i>Faddertalong</i>	15
<i>Adresser</i>	16

Ordföranden har ordet

Den judiska församlingen fick en ny rabbin för ett år sedan. Han heter David Lazar och kommer från Israel. Gemensamma bekanta i Jerusalem förde oss samman mail-ledes. För ett par veckor sedan träffades vi.

Vi skulle inviga en konstutställning tillsammans och medverka i den gudstjänst i Storkyrkan som föregick Riksmötets öppnande.

Vi fick frågan av en journalist hur det skulle gå till. Om vi skulle välsigna tillsammans och i så fall hur.

David svarade att det vet vi inte. Vi måste först lära känna varandra och då kan vi se hur vi kan mötas.

Han förklarade för mig sedan att han blev lite ställd av frågan och svarade spontant. Vi konstaterade båda att det ändå är så det är. Om vi ska göra något tillsammans över religionsgränserna måste vi först lära känna varandra först och se vad vi kan göra tillsammans.

Jag predikade i Storkyrkan om Sackaios som klättrade upp i ett träd för att se ett liv som var annorlunda än hans eget och det förändrade honom. Jesus fick kritik för att han gick hem till Sackaios, han som var föraktad eftersom han skodde sig på och utnyttjade andra människor.

Han är också Abrahams barn, sa Jesus. Och vad ville han säga med det? Jo, att han är också en av oss, han är som vi.

Det är när vi ser varandra som människor, att den andre är som vi, som vi kan komma vidare. Se det som förenar utan att ge avkall på det som är det specifika med vår tro.

Den gode herdens skola är en kristen skola

I mötet med andra av annan tro är vi verksamma i Betlehem på vår skola. Den Gode Herdens skola är en kristen skola där nu de flesta av eleverna är muslimer. Vi har skrivit flera gånger om hur antalet kristna palestinier minskar i det heliga landet.

Men skolan är ändå kristen. Det konstitueras av de kristna värdena som framför allt förmedlas genom lärarna. Och skolandakter och avslutningar är självklart och tydligt kristna.

Ändå så vill muslimska föräldrar sätta sina barn i vår skola därför att man uppenbarligen ser den som en god och utvecklande skola.

Ur det självupplevda föds dialogen

Det är ur den konkreta och självupplevda verkligheten som dialogen, och dialogen mellan judendom, kristendom och islam, kan bli relevant.

Om man inte lär känna varandra som människor och vet var man själv står blir religionsmötet bara en akademisk fråga.

Den stora uppgiften för oss i Den Gode Herdens skola nu är att mer förstå vad det är att vara en kristen skola i en i huvudsak muslimsk omgivning, och hur vi kan fortsätta att stärka den kristna närvaron i det heliga landet.

Det är både spännande och utmanande att få arbeta med det totalt omvända perspektivet mot det som vi har här i religionsmötet i Betlehem. ■

Jan-Olof Johansson, biskop, ordförande

Via storbildskärm kunde betlehemsborna följa den palestinske presidentens tal i FN den 23 september. Foto: Inger Jonasson.

Ska Palestina bli den 194:e medlemstaten i FN?

Palestiniernas rätt till självbestämmande och ansökan om medlemskap som FNs 194:e stat – en väntan på Godot?

Sedan ett år tillbaka har frågan om palestinierna ska gå till FN för att begära medlemskap stötts och blötts av olika experter och kommentatorer. Ända in i det sista var det osäkert om president Abbas i FN skulle ge efter för de intensiva diplomatiska påtryckningar, med hänvisning till "realpolitik" och undvika konfrontation och fler låsningar i den så kallade fredsprocessen, som legat nere i mer än ett år.

Tanken att gå till FN för att få fullt erkännande som stat var inte ny utan en fullt laglig handling som dock stött på starkt motstånd och ifrågasatts som en väg att komma närmre en fredlig lösning. De flesta anser nog ändå idag att problemen är mer politiska än juridiska.

Om man utgår från 1947, mer än 60 år sedan konfliktens början, eller från 1967

med ockupationen av Västbanken, östra Jerusalem och Gaza, så har det varit palestiniernas mål och strävan att få sin rätt till självbestämmande erkänd. År 1988 startades processen när PLO utropade Palestina som en självständig stat, vilket då närmast var en dröm.

Framgång genom förhandlingar

Sedan 1991 inför fredsförhandlingarna i Madrid, försökte det palestinska ledarskapet inrikta sig på att uppnå politiska rättigheter genom förhandlingar. Detta skedde då med stöd ifrån USA och från det internationella samfundet i stort. Oslo-avtalet 1993 ingav förhoppningar att direkta förhandlingar skulle leda till ett slut på den israeliska ockupationen av Västbanken och östra Jerusalem samt Gaza och upprättandet av en självständig och oberoende palestinsk stat efter fem år, jämsides med Israel inom säkra och erkända gränser - i enlighet med FN-resolutionerna. Förhandlingarna ledde dock inte till de önskade resultaten utan blev i mycket en ond cirkel med lite konkreta resultat.

Israel vägrar acceptera FN-resolutioner

Israel vägrade acceptera FN-resolutionerna som grund för fredssamtalen och sätta en tidsram för förhandlingarna. De betraktade flyktingfrågan, Jerusalem, bosättning och 1967 års gränser som icke förhandlingsbara. Detta gjorde de fortsatta förhandlingarna mer eller mindre verkningslösa om inte meningslösa. Fortsatt byggande av fler olagliga israeliska bosättningar och infrastruktur med vägar och murar- som befäster dem, släcker varje hopp om en sammanhängande hållbar palestinsk stat. President Obama försökte pressa Israel att stoppa utbyggnaden av bosättningar, men med klen resultat. USA förmådde inte bryta dödläget, men fortsatte uppmaningarna att återuppta direkta förhandlingar mellan de två parterna, trots att de visat sig vara resultatlösa särskilt vad gäller enighet om de centrala slutfrågorna. Passiviteten från USA:s och västs sida där man framhårdat i att lösningen ligger hos de två (helt ojämlika) parterna själva – lämnade till sist palestinierna med det enda logiska och naturliga nämligen att vända sig till FN som världssamfund. Efter att Världsbanken, IMF, OECD, Kvartetten (Ryssland, USA, FN och EU) och FN själv förklarat att palestinierna är kvalificerade och redo för att bli en egen stat, menade palestinierna att det var dags att ställa det internationella samfundet inför ställningstagande för ett fritt och självständigt Palestina.

Syftet är inte att delegitimisera Israel

När president Abbas presenterade sin medlemsansökan till FN den 23 september i FN - mot alla odds och trots politiska och ekonomiska hot – så var det en vädjan om att ”stärka palestiniernas legitimitet, inte att delegitimisera Israel,” med hans egna ord. De till synes orubbliga banden mellan USA och Israel, ekonomiskt, militärt och religiöst, har nog varit de största hindren för FN att genomföra de många resolutionerna. Istället för att komma närmre en lösning av konflikten så har parterna kommit allt längre bort från varandra vilket framgick med all önskvärd och beklaglig tydlighet i FN- talen (särskilt av Netanyahu), som blev mer tillbakablickande än framåtblickande .

Nuvarande konflikt bygger på FN-beslut 1947

Det var i FN 1947 som delningsbeslutet av mandatet Palestina togs och man

röstade för att dela landet i två stater. Den palestinska majoritetens krav på självständighet, grundat på allmänna val, tillbakavisades. Istället blev det krig. Därför är FN rätt instans, för där togs också senare erkännandet av den israeliska staten i den historiska omröstningen, där Sverige då lade ner sin röst. Troligen mest då på grund av mordet på FNs fredsmäklare Folke Bernadotte.

Nej i säkerhetsrådet – ja i generalförsamlingen??

USA deklarerade i år redan från början sin avsikt att använda sitt veto i säkerhetsrådet för att förhindra att palestinierna kan få sin länge efterlängtade självständighet. Detta trots att president Obama i sitt tal i FN september 2010 hyllade den palestinske presidenten Abbas och sa att världen 2011 kan nå en lösning som kan leda till en palestinsk stat. Enligt FN-stadgan kan en stat få FN-medlemskap om både säkerhetsrådet och generalförsamlingen röstar för det. När nu palestinierna sökt fullt medlemskap i FN så vet man, att man i säkerhetsrådet kommer att möta ett garanterat veto från USA.

I generalförsamlingen, däremot, tror sig palestinierna ha goda chanser att mobilisera den två tredjedels majoritet som krävs för att få en högre status som ” icke medlemsstat”, som Vatikanstaten. För detta krävs 129 länders röster bland de nu

*Från sena eftermiddagen till långt in på kvällen höll betlehemsborna fest på Krubbans torg.
Foto: Inger Jonasson.*

Utanföör Födelsekyrkan var det fest hela dagen då president talade om Palestina som FN:s 194:e stat. Foto: Inger Jonasson.

193 medlemsländerna, där 126 redan lär ha erkänt Palestina inom 1967 års gränser. Detta skulle givetvis inte lösa alla problem, men skulle bli ett starkt symboliskt budskap om det internationella samfundets vilja att stödja palestinierna i nya förhandlingar utifrån ett bättre utgångsläge, jämställda med Israel - åtminstone som erkänd stat.

Om Israel och USA fortsätter att motsätta sig palestinsk rätt till självständighet och en stat är det bara att hoppas att detta inte ska utlösa nya våldshandlingar.

Påtryckningar på Israel? Vad vill Sverige?

Förhoppningen är att det internationella samfundet kommer att använda alla slags fredliga medel för att påverka parterna att leva upp till sina åtaganden enligt internationell lag för allas gemensamma bästa. Sveriges och EU:s hållning inför den palestinska medlemsansökan har varit, och är, motsägelsefull och motstridig. För att inte "störa fredprocessen" och skapa ytterligare konfrontationer i ett redan spänningsfullt Mellanöstern med "den arabiska våren", så uppfattas man hittills i praktiken avstått från att ta ställning. Detta trots att allt bistånd och diplomatiska ställningstaganden, t ex angående Jerusalem som huvudstad för två länder och folk- syftar(t) till "statsbyggande" för palestinierna. Till detta så har Sverige uppgaderat palestiniernas representant i Stockholm till ambassadör vilket vanligen förknippas med att representera ett land och en stat.

Själv delar jag övertygelsen att ett klart principiellt ställningstagande för palestinskt FN-medlemskap från EU, förutom att återge palestinierna värdighet och erkännande internationellt - skulle gynna möjligheten till förhandlingar. Detta skulle också ge palestinierna mer "råg i ryggen" i den obalans på alla plan som USA:s ensidiga stöd till israelerna alltid utgjort i förhandlingarna.

EU tycks inrikta sig på att påverka genom den s k Kvartetten (USA, Ryssland, EU och FN) istället för att med eget inflytande bidra till större balans i de framtida förhandlingarna. Antagligen för att man inte kan uppnå enighet.

Med USA:s veto borde det vara dags att våga ge - och visa på andra - svar och synsätt än de som visat sig vara oframkomliga, annars kan det bli fortsatt utdragen "i väntan på Godot". ■

Kjell Jonasson,
Biträdande direktor, Jerusalem Inter-Church Center

Bön inför FN:s omröstning (lämplig att använda på FN-dagen den 24 oktober):

Gud vi ber om frihet för alla förtryckta

och hjälp åt alla som kämpar och längtar efter frihet och värdighet

Hjälp alla som arbetar för fred i världen.

Vi ber för världens ledare, om vishet, ansvar och medkänsla.

Att de ska använda sin makt för allas bästa och med ödmjukhet

Söka rättvisa och försoning.

Idag ber vi särskilt för FN och de beslut som ska tas där i dessa dagar.

*Vi ber om mod och politisk vilja att ta beslut för rätt och sanning,
som kan bryta ner murar mellan människor.*

Låt tillit och öppenhet, god vilja och medkänsla växa.

*Låt oss inte övervinnas av det onda
men övervinna det onda med det goda.*

Amen

Svenska Jerusalemsföreningens årshögtid

Söndagen den 29 januari 2012 i Storkyrkan, Stockholm.

Kl. 11.00 Högmässa

med biskop Jan-Olof Johansson, domprost Åke Bonnier m fl

Efter högmässan kyrkkaffe i Storkyrkosalen med medverkan av
fil.dr Stefan Olsson, Uppsala som varit ekumenisk följeslagare på Västbanken.

Därefter hålls Svenska Jerusalemsföreningens årsmöte.

Varmt välkommen!

Lundakretsen av Sv. Jerusalemsföreningen inbjuder till möte

Söndagen 20 nov kl 18 Liberiet (huset bredvid domkyrkan)

Aktuellt föredrag – se dagspressen!

Fika

Alla välkomna!

Det händer mycket på Den gode Herdens svenska skola

Som vanligt när det är examensdags, vare sig det är i Sverige eller i Palestina, så firas det.

Vid årets studentexamen i Betlehem talade såväl biskop Munib Younan, skolstyrelsens ordförande, som rektor Aida Abu Mohor.

Rektorn arbetar nu för att de sista nya skolbänkarna ska levereras innan årsskiftet och nya skyltar sätts upp på skolan.

Under innevarande läsår förbereder skolan så att spanska ska bli tillvalsämne för eleverna.

En stor utmaning för rektor Aida AbuMohor är att öka andelen elever från kristna familjer.

Subventionering av terminsavgifter är ett knep man ska pröva.

Andra projekt som håller på är att installera vattencistern för att fånga upp regnvattnet bättre än tidigare. ■

Rektor Aida Abu Mohor håller avslutningstal vid studentexamen på den gode Herdens svenska skola i somras, biskop Munib Younan, ordförande i skolkommittén, önskar dem lycka till och de yngre kamraterna sjunger examenssången. Foto: Kjell Jonasson.

Om jag glömmer dig, Jerusalem!

Sabbatsår i Jerusalem

Visst låter det avundsvårt att ha ett sabbatsår i Jerusalem!

Vem skulle inte vilja leva ett år i den heliga staden, inte bara besöka den som turist eller pilgrim under en kort vecka?

Ingrid YdenSandgren.

Detta fick syster Sofie Hamring O.P. från dominklostret i Røgle uppleva. Hon har generöst delat med sig av sitt sabbatsår i boken "Om jag glömmer dig, Jerusalem Möten mellan judendom och kristendom" (Artos förlag)

Syster Sofie tog ingen kamera med sig. Hon valde att bevara sina inre bilder genom att lyssna. Hon sökte efter Jerusalems själ och liknar det vid att dricka vatten ur klippan "Här är en flod vars strömmar ger glädje åt Guds stad, som den Högste har helgat till sin boning", (Ps 46:5)

Ville lära känna det judiska

Målet för detta sabbatsår var att lära känna judendomen, önskan att få fira de judiska festerna mitt i Jerusalem.

Det ledde till upptäckten av en helt ny värld", överväldigande och berikande" .

Men inte helt lätt att komma nära, trots katolska kyrkans förändrade attityd till judarna efter Andra Vatikankonciliet då Johannes XXIII banade väg för försoning med sitt ödmjuka hälsningsord till judarna: "Jag är Josef, er bror".

En katolsk präst, född jude, blev hennes lärare i hebreiska, ett språk som var viktigt för att kunna förstå de judiska högtiderna.

Identifikation med de förföljda

Han var en av många oväntade kontakter, som öppnade dörrar för syster Sofies drömmar. Trots att hon blev varnad att gå ut i staden klädd i sin ordensdräkt gjorde hon det. Och fick uppleva att en liten judisk gosse spottade på henne! Det var obehagligt skriver hon "men det gav mig en tillnyktrande insikt: så här har judarna haft det under århundraden". Och syster Sofie ser den ganska skonsamma kränknigen som en gåva att från början få dela judarnas erfarenhet.

Hon tänkte på påven Johannes Paulus II, som vid sin resa till Jerusalem år 2000 bad det judiska folket i kyrkans namn om förlåtelse för de kristnas synder mot dem: "Vi ber om förlåtelse och förbinder oss att göra allt för att äkta syskonkärlek skall råda mellan oss och förbundets folk.

Det mångfasetterade judiska

Nu vandrade syster Sofie längs den gamla stadsmuren i riktning mot Jaffaporten och mötte den judiska världen i all sin rikedom och originalitet: flockar av unga män i svarta, bredbrättade hattar och kostym; resliga karlar med streimel, de stora pälsbrämade hattarna som ser ut som kvarnhjul, och med bönesjal på axlarna;

spensliga och bleka varelser insvepta i ålderdomliga bonjourer med rep om midjan, ilande fram som vesslor, med tinninglockarna fladdrande bak i nacken.”

Vi har sett dem alla, vi som varit i Jerusalem. Men vi har inte som syster Sofie fått fira Rosh Hashana, det judiska nyåret, ”en minnesdag då man stöter i horn” eller Den Stora Försoningsdagen, Jom Kippur, tio dagar senare med texter i synagogan, som känns igen från kyrkans fastetid. ”som är en spegel av den judiska.”

I Jerusalems judiska stadsdelar är det denna dag tyst som graven. Även om mer än hälften av Israels judar inte är religiösa går närmare 80 procent till synagogan denna dag och fastar. Många troende tillbringar hela dagen i synagogan.

Bygg lövhyddan så du ser stjärnorna!

Sedan följer Lövhyddohögtiden och redan samma kväll börjar familjerna samla kvistar och löv för att pryda uterummet eller balkongerna. Lövhyddan ska vara byggd så att man kan se stjärnorna mellan löven, en påminnelse om utsattheten i öknen. Festen är ju ett minne av Israels 40 års vistelse i öknen.

En märklig fest som följer efter Lövhyddohögtiden är ”Den Åttonde dagens fest” då man hyllar Torah, judar-nas heliga skrift. (Moseböckerna, profeterna och övriga skrifter i Gamla Testamentet).

I ett svenskt TV program från en synagoga syntes rabbinen i en slags högtidlig dans med Torahrullarna. I Jerusalem dansade också kvinnorna r med Torahrullarna i famnen och Syster Sofie som blivit inbjuden att delta utbrister hänförd: ”Kraften och skönheten hos dessa kvinnor är närmast trollbindande.”

Hon är inte ensam om att som kristen söka kontakt med den judiska världen i Jerusalem. Där finns bland annat den franska kommuniteten Les Béatitudes, vars kallelse det är att verka för försoning mellan judar och kristna och att kyrkan skall upptäcka sina judiska rötter, liksom en hebreisktalande katolsk församling, som firar de judiska festerna.

Mässans texter har sin grund i det judiska

Hennes hem i Jerusalem blir Sionsdöttrarna på Via Dolorosa, där hon får undervisning i judisk tro och liv. Hon blir en dag inbjuden till en judisk familj för att tillsammans med dem fira Seder, den judiska påsken och hon hör som ett eko Mässans texter återges i sin ursprungsmiljö. Man blir gripen och häpen över att se hur tydligt det är att de kristna traditionerna har sina rötter i judendomen. Bibeltexterna väver i boken samman de judiska festerna med de kristna högtiderna.

Det poetiska språket, den djupa bibelkunskapen, iveren att med öppenhet och kärlek möta det judiska folket gör denna bok mycket speciell. Den slår verkligen en bro mellan våra ”judiska äldre bröder” och oss kristna, som har så mycket att sona.”*För Sions skull skall jag inte tystna, För Jerusalems skull inte unna mig ro, förrän upprättelsens morgon gryr och hennes räddning lyser som ett bloss..!(Jes.62:1-2+4)*

Syster Sofie Hamring O.P. har gett ett lysande vittnesbörd om länken mellan judendom och kristendom i sin personliga bok ”Om jag glömmer dig Jerusalem”.

Ingrid Ydén Sandgren

Benji Boyagdian

Han tecknar sin barndoms dalgångar i Betlehem

Benji Boyagdian är arkitekt, utbildad i Paris. Hans mamma är finlandssvensk från Jakobstad och hans pappa är armenier. Han talar minst fem språk flytande.

Femspråkig palestinsk konstnär tecknar den verklighet som inte längre finns; sin barndoms dalgångar mellan Jerusalem och Betlehem.

Själv är han uppvuxen i Betlehem och lekte som barn i dalgångarna mellan Betlehem och Jerusalem, knappt en mil bort.

Nu är hans barndoms dalgångar borta, och skogslunderna bortskövlade. Men Benji, 28 år gammal, använder sin konstnärsådra till att återskapa sin barndoms lekplatser.

Nyligen hade han en utställning i den lutherska kyrkans konstsalong i Betlehem – Mina målningar kunde vara från nästan vilken plats som helst på jorden, men nu råkar de vara från området kring Har Homa eller Abu Gneim på arabiska, ett område som är totalt exploaterat av israeliska bosättningar.

Ingen politisk konst

Benji vill inte kalla sin konst politisk.

– Jag struntar i om det blir en tvåstatslösning eller en tio-statslösning. Bara folk kan leva i fred med varandra, säger han.

Istället vill han berätta hur landskap förändras när urbaniseringen breder ut sig. Han tar vara på fragment i naturen som visar hur det en gång såg ut, letar reminiscenser i form av gamla ruiner, träd eller murar.

– Jag var 4 år gammal när första intifadan (palestinska upproret) ägde rum. Hela

Suggestiv teckning av stridsvagn.

Lutherska kyrkan i Jerusalem är en av de få målningar i färg som Benji Boyagdian målat. Foto: LM Adrian

min barndom var präglad av det. Då tog jag min tillflykt till naturen och det är dessa naturbilder jag nu återskapar.

Fokus för hans konst är att återberätta förstörelsen av det traditionella palestinska landskapet.

– Mina målningar är mitt försök att återspegla hur folk och natur samspelade i det förgångna, säger han.

Benji Boyagdian har haft utställning på den lutherska kyrkan, i Bir Zeit och nu i Ramallah.

Olivträd är själva grunden, symbolen, för det livskraftiga i Palestina.

Hans målningar är nästan alltid i svart och vitt, tecknat med tusch.

När teckningarna visades på lutherska kyrkans konstcentra, ingick också en videoinstallation där byggandet av bosättningen Har Homa filmades, beledsagad av ett smattrande ljud från caterpillars och stenborr – oerhört suggestivt.

Det var Inger Jonasson, utsänd av Svenska kyrkan, som uppmuntrade Benji att börja teckna och måla och som också ordnade utställningen.

Efter Betlehem har utställningen nu vandrat vidare till Ramallah. Självt bor Benji Boyagdian i Jerusalem och livnär sig, i väntan på arkitektjobb, bland annat som biljettförsäljare på museer. ■

Lars Micael Adrian

Många av Benji Boyagdian barnomsyner finns inte längre kvar.

Gåvoredovisning

Minnes- och hyllningsgåvor *(12 maj - 12 september 2011)*

Vid födelsedag för

Per Håkan Ohlsson, 95 år, Lars-Martin Nygren, 50 år, Jan-Olof Aggedal, 50 år, Kerstin Johansson, 80 år, Hans Olof Hansson, 75 år, Ulla Fredlund, 90 år, Marianne Andersson, 60 år, Anja Hugosson, Ann-Marie Nelson, 60 år, Karl Johan Tyrberg, 75 år, Eivor Svensson, 90 år, Karin Lindegård, 85 år, Bibban Axelsson, 80 år, Peter Westerberg, 60 år, Yvonne Fransson, 60 år, Per-Åke Fredriksson, Johannes Söderberg, 50 år, Brita Maria Boman, 99 år, Nicolas Toepfer, 50 år, Gudrun Holgersson, 70 år, Erland Johansson, 70 år, Gunvor Ållegård, 90 år, Gunnel Götesdotter Örne-skans, Bengt Svensson, 80 år.

Till minnet av

Birgitta Sandblad, Einar Ohlsson, Irene, Torsten Malmeström, Carl Wilhelm Petri, Britt-Marie Nilsson, Torkel Falkenberg, Margareta Westin, Helge Nobel, Majken Hjalmarsson, Anna-Lisa Larsson Pegelow, Bror Jansson, Karl-Erik Sand, Greta Berg, Sten Bergman, Nils Rehn, "Lalla", Astrid Bergman, Bo Strömberg, Britta-Stina o Stig Hagström, Elisabet Nyberg, Ulrika Mattsson, Marry Pettersson, Bertil Andersson, Gun Arlegård, Rudolf Strömberg, Johan Olov Listrup.

Vid dop av Tilde Andersson

Vid avtackning av Torvald Bergwall

Vid studentexamen för Daniel Edvinsson

Vid återförening av familjen Schnürer Myers

Vid prästvigning av Joakim Persson, Ulrika Stark, Tobias Stark

Will Du bli fadder till en av flickorna vid Den Gode Herdens skola i Betlehem?

Det kan Du blir genom att bli regelbunden understödare av skolan.

Så här går det till: Du ger ett belopp till skolans verksamhet en gång i månaden eller i kvartalet eller så ofta det passar Dig. Beloppets storlek avgör Du själv. (Föreningens åtagande för en elevplats är för närvarande ca 4 500:-/år). Pengarna går inte till enskilt barn utan till skolans verksamhet. Men Du får namn på och uppgifter om den flicka som Du är fadder till och kan om Du vill få en personlig kontakt med henne.

Fyll i talongen nedan och skicka den till Britt Bergman (adress se sista sidan). Hon kommer då att ta kontakt med Dig och ge mer information.

Ja, jag vill bli fadder:

Namn

Adress

Tel

POSTTIDNING B
BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING

Vid definitiv eftersändning åter-
sänds försändelsen med nya adres-
sen på framsidan (ej adressidan).

Adressändringar och retur till
Svenska Jerusalemsföreningen:
Sven Lenhoff,
Österleden 64 B, 352 42 VÄXJÖ

Glöm inte att anmäla adressändring! Posten skickar inte tillbaka några tidskrifter längre!

Adresser i Det Heliga Landet

Vår skola i Betlehem har adressen: The Good Shepherd's Swedish School,
P.O.B. 64, Betlehem, via Israel. Tel och fax Betlehem 00 972-2-2742204.

Sjukhusets namn och adress är: Hussein bin Talal's Hospital, P.O.B. 67,
Betlehem, via Israel.

E-post till skolan: gsss@p-ol.com

Föreningens representant i Det heliga landet är pastor Kjell Jonasson, e-postadress:
Kjell.Jonasson@svenskakyrkan.se, tel +972-575 583 670. Kontakta gärna honom om du
är på besök i Israel eller på Västbanken!

Adresser i Sverige

Jerusalemsföreningens hemsida: www.jerusalemsforeningen.se

Ordförande, biskop Jan-Olof Johansson, Östrabo, 352 39 VÄXJÖ,
tel och fax 0470-309 45, ansvarig utgivare för tidskriften. E-post: sjs@brevet.nu

Sekreterare Lars Aldén tel 0730-62 12 05. Österleden 66 a, 352 42 Växjö
e-post: lars.alden@swipnet.se

Redaktör för tidskriften: Lars Micael Adrian, Stora Tvärgatan 35, 223 52 Lund,
tel 046-18 88 10, 0727-43 82 41, e-post modgun@telia.com

Ansvarig för fadderbarnsverksamheten: Britt Bergman, Körsbärsvägen 6,
114 23 Stockholm, tel och fax 08-673 12 15, mobil 070-573 12 23.

Ansvariga för gåvoredovisning, adressregister och utskick av gåvoblanketter:
Barbro och Sven Lenhoff, Österleden 64 B, 352 42 VÄXJÖ, tel 0470-393 27,
e-post: sven.lenhoff@lyckansberg.net

Lundakretsen:

Kristina Lindström, Nyckelkroken 15, 226 47 Lund, tel 046-13 66 06.
e-post: kristina.lindstrom@comhem.se

Norrköpingskretsen:

Jonas Agestam, Solhem Alsäter, 605 97 Norrköping, tel 011-33 52 06.
e-post: jonas.agestam@svenskakyrkan.se

Växjöskretsen:

Richard Grügiel, Öjaby Prästgård, 352 50 Växjö, telefon: 0470-70 49 46 (e),
697 55 (tjr+fax), 691 45 (b), 070-541 58 58. e-post: Richard.Grugiel@svenskakyrkan.se

Årsavgiften, som ger rättighet att få tidskriften är minst 150 kr.
Plusgiro 20 69 - 3 • Bankgiro 401-3330
ISSN 0346-2307